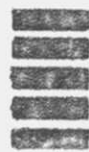

Carolinas

BOLETIN DA ASOCIACION DE VECINOS DOS REMEDIOS

"A PONTE VELLA" / BETANZOS / MARZO / 1979 / Nº 4

**AS CULAS
ERARAS,
MEU NETO**

Andrade

AGRADECIMENTO A UNS, E ROGO A OUTROS.

A Xunta Directiva dá as grazias a tódolos socios e colaboradores que nos prestaron a súa axuda durante, o ano que rematouí, nas ideas, nos traballos feitos, e tamén, por qué non, a súa aportación económica, que é moi necesaria pra realizar calquer obxectivo.

Estos días estése procedendo ó reparto duns cinzeiros grabados co nome da Asociación, a tódolos socios, co obxecto de == facerlles unha visita e ó mesmo tempo recordarlles que o ano = anterior finou, e que pra cando queiran satisfacer as cotas = correspondientes; si a algún por calquer circunstancia non se lle entrega, pode reclamálo.

Nun artigo aparte o noso depositario (Tano) fai un balance da laboura realizada, (non moita por certo), pro, algo é algo= tamén dos gastos habidos a dos ingresos. Nós non temos os cartos pra telos si alguén sabe de necesidades ou algún amaño pequeno que poida facerse cos que sobraron, ahí están.

O ROGO VAI: prós veciños que aínda non son socios, débense == animar a selo, non teñades recelo, que o que nós facemos non = é política partidista proba evidente é que nós permanecemos= ó márxen de toda actividade de esa indole prás eleccións que = están en portas, que naide trate de coaccionarnos, cada socio= é moi libre de votar por quen queira (ou de non facelo), é tamén que gane quen Deus queira, que é o que sabe millor quen == nos conven; perdede o medo, podemos faer moitas cousas boas, = pola nosa barriada, animarvos xa, que estades vendo que o que= se fai é pra ben de todos, e non solo dos poucos, pedímosvos = que poñamolo lombo todos xuntos, pois hasta o da agora sempre= lles tocou os mesmos; mentras os máis mirabamos como facían.

UN SAUDO.

CANTO A MIÑA TERRA GALEGA.

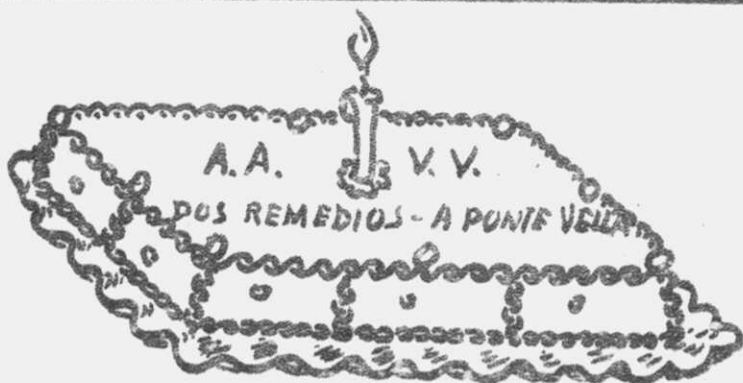
Canto os meus cantares,
canto a os meus mares,
canto a os meus campos
con cuidado labrados
pelas vacas e bois.

Canto a os meus mares,
canto os meus cantares,
canto a miña terra
queridíña pra min.

¡Ay! ¡Ay! ¡Ay! miña terra,
quen poidera poñerche
unha estrela que nunca fuxira,
logo un sol que sempre brillara
e de ves en cando un pouco de
auga,

¡ay! quen me dera ser como ti
feiticeira e boa.
Canto os meus cantares,
canto a os meus mares,
canto a miña terra.

Poesía de la niña- M^a angela García Naveira.

Non sopredes moi forte,
pois... boa falla fai,
que siga alumeando.

LA A.A. V.V. "DOS REMEDIOS - A PONTE VELLA"
CUMPLE SU PRIMER ANIVERSARIO.

Efectivamente el próximo 31 de marzo, cumplimos nuestro primer año de existencia. Fué aquel día, que un reducido número de vecinos, nos reunimos y fuimos perfilando lo que sería nuestra ASOCIACION; / Una asociación de vecinos con entidad inframunicipal, que tendría por objeto, la defensa del interés vecinal ante la Administración.

La Asociación no se podrá utilizar con fines políticos, ni de carácter partidista.

Pienso que ésta fue la base y sobre estos lemas, han sido los movimientos que ha tenido en este su primer año; Tal vez con muchos errores, de su junta directiva, a la que pertenezco; pero de lo que sí estoy seguro, es de que todos hemos querido conseguir lo mejor.

Creo que ha habido cosas positivas. Considero la principal, el número de socios; muy cerca de los doscientos, y catorce colaboradores. Según un cálculo de habitantes, nos da un 30 %. Colaboradores, que son en su mayoría, nacidos; pero hoy, por diferentes circunstancias, fuera del barrio.

En este primer año, la Asociación ha hecho muchas gestiones. Recuerdo ahora el arreglo de S. Meneses. Este arreglo, nos trae a todos de cabeza, por el peligro que representa la circulación. A finales de octubre, después de muchas insistencias, Obras Públicas, nos pegó la polvareda del siglo. El 12 de noviembre, alguno que había subido al cementerio, no conocía su coche, cuando iba a recogerlo. La polvareda la sufrimos todos, no nos gustaba a nadie, mas estos tres meses han sido de tranquilidad; No se fué ningún coche, no hubo que salir con arena para que pudieran subir los camiones. ¿ Que pudo quedar mejor ? Pienso que sí, habrá que seguir insistiendo.

Todos hubiéramos querido conseguir mucho más, duele no tener resuelto el problema de puntos de luz, en Caraña y el Mandeo, cosa que no dejamos de mano; pero las casas de palacio van tan despacio.....

Casi tres meses, quedamos sin un buzón de correos

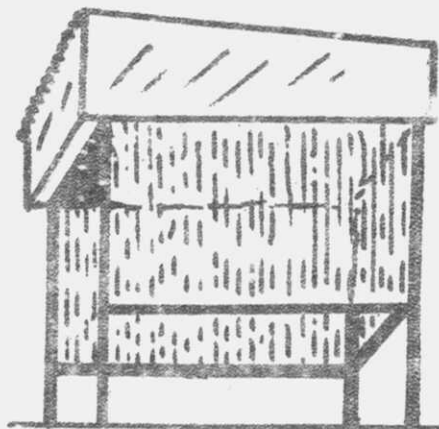
Rápida, pudo ser la construcción de la marquesina que se puso para los niños, y fue debido a la generosidad, de Manolo Castiñeira y / "Decoraciones Mandeo", pues su desinterés lo hizo así factible.

Está puesto el espejo, en el cruce de la carretera de Villosás. Promesa que nos había hecho el Ayuntamiento y cumplida fué.

Proyectos: La Asociación tiene muchos, como podrían ser; el arreglo de caminos, en trámites, que esperamos cuajen en realidad. Pensemos que la Asociación, se mueve con unos recursos económicos, que por sus propios medios pocas cosas podrían hacer. En la última Asamblea General del año 1978, el balance económico fue así: Recaudación, que es la cuota de los socios y colaboradores, 42.775 pts. Los gastos totales, han sido 19.915 pts. Así pues quedó un saldo de 22.860 pts. La Asociación, ha gastado el dinero en: Los libros que son obligatorios para su desenvolvimiento oficial, fichas de socios, carnets, pólizas y franqueo de solicitudes y cartas; gastó también 4.000 pts. en la conmemoración de las "Letras Gallegas" y así se ha ido este dinero, o sea que si se hubiese pagado viajes y sueldos por algunos trabajos efectuados.....

Así es como yo he visto a nuestra "Asociación" en su primer aniversario, como a un niño que nace, y al año, normalmente, empieza a caminar, que siga su camino y consiga lo mejor, para hacer un Barrio, NUESTRO BARRIO, más feliz.

TANO

COMENTARIO.-

on la misma fecha fueron remitidos idénticos escritos al Presidente del Gobierno, Ministro de Obras Públicas y Urbanismo y Presidente de la Xunta de Galicia, D. Antonio Rosón Pérez, quienes hasta el momento no han dado contestación a nuestro escrito.

Ante este hecho, la Asociación de Veciños quiere, por una parte, agradecer a S.M. su respuesta, y por otra, expresar la decepción y el pesar que nos causó el silencio del Sr. Rosón como Presidente de la Xunta ante nuestro escrito. Nos preguntamos si para usted, Sr. Rosón, Betanzos no es parte de Galicia, una parte que con solo asomarse a los periódicos cualquiera puede calificarla como poco menos que desgraciada a causa de los continuos accidentes de tráfico que en ella tienen lugar. El dirigirnos a la Xunta fue para intentar que alguien tome medidas válidas para que este mortal porcentaje descienda en lo posible. Y, ¿quién más indicado que el máximo representante de Galicia en Galicia?...

Y también nos preguntamos: ¿De quién es la responsabilidad de los accidentes que ocurren contra la voluntad de todo un pueblo?

Sr. Presidente: ¿La Preautonomía que representa la Xunta quiere decir que tendremos que prescindir de este organismo y seguir dirigiéndonos a Madrid? Nos da la impresión de que así ocurre a la vista de las "respuestas" obtenidas a los problemas de un pueblo gallego como es el nuestro, como alguien parece alvidarlo.

Quizás estemos equivocados, pero, ¿a quién debemos preguntarlo en este caso? ¿Otra vez al Rey?... Nos tememos que a partir de esta experiencia no nos quedará otro remedio, y aprovecharemos a ver si así, él nos explicará el empleo de NUESTROS últimos presupuestos salidos de esa Xunta no sean sólo hojas de papel (que no se llevará el viento, precisamente), y se transformen en realidades palpables de cara al pueblo gallego.

Sr. Rosón, nosotros queremos acabar de una vez por todas, con todos los centralismos manipulados y manipulantes y conseguir que se hagan realidad los lemas del carnet de esta Asociación de Veciños:

POR UN BARRIO DIÑO.

POR UN POBO MILLOR.

POR UNHA GALICIA GRANDE.

Betanzos, 12 do marzal do 1979

Katy, Manoel e Antón

I N F O R M E S O B O R A S U L T I M A S E I E I C I O S

O derradeiro 1 do marzal tiveron luar as primeiras eleccións lexislativas despois de dar o visto bó á nova Constitución. Nelas, a nosa barriada voltou a demostrar a súa cidadanía, concurrindo ás votacións o 70'9 % do censo electoral, superando a media en Galicia e no Estado Español en xeral. Nembargantes, voltamos a denunciar dende aquí a necesidade de cós veciños de Caraña veñan a exercer o seu sufraxio na sección 7ª (ubicada nos locais da nosa Asociación de Veciños), xa que teñen que facer un desplazamiento longo e molesto pra emitir o seu voto en San Martiño (sección 12ª). Nos xa fixemos a oportuna reclamación ante o encargado do censo (con fecha 9 de xaneiro pasado), mais argumentaron que prás eleccións pasadas e prás municipais, xa na porta, non se podría facer nada pois estaba todo programado.

Esperamos có censo sea correxido e debidamente amañado iste problema pra satisfacción de todos e máis prós conveciños de Caraña.

A continuación imos a dar os resultados das votacións nas mentadas Seccións 7ª e 12ª.

SEICION 7ª. — Comprende: Mandeo, Nuestra Señora, Enrique IV, Saavedra Menezes e Travesía de Caraña.

CENSO ELEITORAL.. 578 VOTANTES.. 410 ABSTENCIONES.. 168

Os votantes fan o 70'9 % do censo e os que se abstuvieron o 29'1 %

GRUPO OU COALICION POLITICA	NUMERO DE VOTOS	%
Unión de Centro Democrático (U.C.D.)	136	33'1
Partido Socialista Obreiro Español (P.S.O.E.)..	116	28'2
Coalición Democrática (C.D.).....	56	13'65
Partido Comunista de Galicia (P.C.G.).....	35	8'53
Bloque Nacional Popular Galego (B.N.P.G.)...	24	5'85
P.S.O.E. (HISTORICO).....	17	4'14
Unidade Galega (U.G.).....	5	1'21

SEICION 12ª. — Comprende Caraña e a zoa de San Martiño.

CENSO ELEITORAL.. 535 VOTANTES.. 326 ABSTENCIONES.. 40 %

Os votantes fan o 60 % do censo electoral.

GRUPO OU COALICION POLITICA	NUMERO DE VOTOS	%
Unión de Centro Democrático (U.C.D.).....	112.....	34'3
Partido Socialista Obreiro Español (P.S.O.E.)..	85.....	26
Partido Comunista de Galicia (P.C.G.).....	44.....	13
Coalición Democrática (C.D.).....	22.....	6'7
Bloque Nacional Popular Galego (B.N.P.G.).....	11.....	3'3
Unidade Galega (U.G.).....	8.....	2'4

NOTA.- Damos nota dos partidos ou coalicións maioritarias.

AS MUNICIPAIS Á VISTA

Xa ves, meu vello, que despois tantos anos con concellos de o orgánico -o que non quere de precisamente de tipo organizados imos ter, a partir de comezos abril, un Aiuntamiento elixido -o pobo directa, democrática e -rganicamente, que xa é decir.

Arrea!, pois non che digo na-monada. ¿Irán as cousas a --lor? Non, por favor, non nos-amos a facer de profetas, ofi-este mal pagado e sometido a metamos por menos de nada a

Esta Asociación de Veciños, --e estas eleccións municipais, --míña opinión, debería de tomar rtido, non botando por ningunha ddidatura senón fixando o que a licio dela debe ser unha corpo- ción democrática. Esta Associa- ón, de actuación eminentemente dadana, non pode de ningún --ito vivir alíea a cómo poden --tuar os municipios que saian ele do de aquí a un mes, máis ou- nos.

Tamén, ademais do antedito, --ría un bon detalle democrático e xa que o presidente Antonio- gares Pérez figura como candi- to por un partido político de- ría de ter dimitido como tal --esidente. Senón parece como si da a Asociación fose a votar --OE, ou que toma ese partido -- invita así aos seus asociados a e voten socialista.

Pero o caso é que tanto unha- xerencia como a outra das di- is non atoparon eco entre os di- xentes da Asociación.

Non esquezamos, meu vello, --e para máis dun betanceiro esta --ciación cheira a política, e- a concreto a unha determinada --íña galeguista, ou polo menos --e di ser tal. Non é certo ese- neirume, e digo esto baseado no --ue vin e oín nas xuntas a que --eño asistido, tanto da directi- a como dos facedores deste bole

tín cirolifeiro como, en fin, a do derradeiro pleno social. Pero vai ti agora a intentar borrar -- unha opinión que se asenta en de /terminadas testas que andan so- tas por ahí.

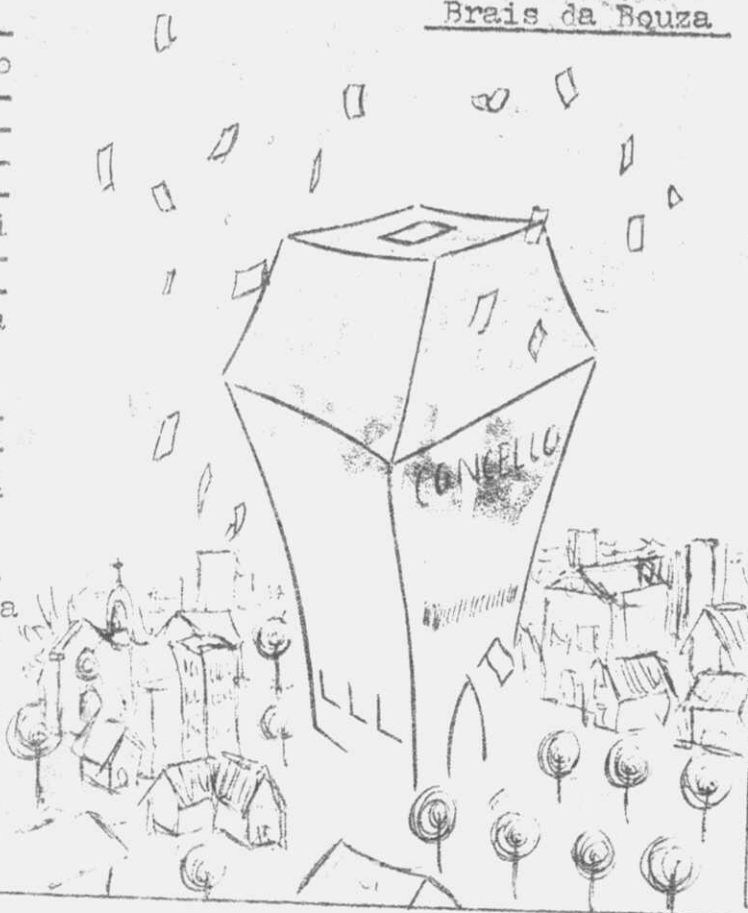
Eleccións municipais, pois.-- Xa era hora de que as convocasen, qué carai.

Verá cousa de que escollamos- ben por aquilo de que non estare- mos a elixir concellais tódolos- días. Despois non nos poñamos con lamentos, habida conta, por ou- tra banda, de que nun sitio pequé no como Betanzos, onde todos máis ou menos nos conocemos de vista- e de fama, máis que a ideoloxías votaremos máis ben a persoas, a- nomes.

E co paxaro ese da tele pode- mos dicir:

Muchachos,
pensemos,
a quién votaremos...

Brais da Bouza

CALESINA DOS LACARES,
COA CASA DO POTIN,
ONDE VIVEU E MORREU
MEDIN BARRAL, ANTOLIN.

O' T O L I N

Nunha das páxinas do BOLETIN, figura un debuxo do Calexón = dos Lagares, (na rua do Mandeo), feito por Fernando Martinez = cun-ha alegoría ou mención a Antolín Medin Barral, (Tolín) == prós do noso tempo; home moi ocurrente por certo, labrego e ma tachin de oficio, do cal era un verdadeiro artista.

Entre as moitas anédoctas que del se contan, eu, que vivin= tan cerca, quero facer alusión a algunhas.

Nunha ocasión, foi pra matar un porco a certo señor, chamou á porta da casa, e vaixou a abrirille a criada, como esta lle = notara que iba bastante chispo (cousa non moi rara nel), a == criada subiu e dixolle ó señor, ahí está Tolín pra matar o por co, ; pero está como unha mea ! ¿eu penso que así no vai poder matar?, entón vaixou o señor, e tratou de convencer a Tolín == con todalas argucias e razons que se lle ocorriron, pra que == deixara a matanza pra outro día, pero Tolín terqueou, e ter--- queou, e dixolle que outro día non podía, que tiña dado pala-- bra a outros, e polo tanto que tiña que ser daquela; en vista= de esta actitude o señor enfadouse e dixolle polo craro, ¡mira Tolín tu estas borracho! Tolín mirou pra él, e con retranca == dixolle, ¿e logo..... vaimo a notar o porco?

Houbo unha época que estaba de moda pillar gatos pra facer= comilladas (que logo de ben sazonados e amañados non estaban = nada mal), un bon día a unha señora veciña, faltoulle unha bon mantida gata, dempois de moito preguntar por ela, topouse unha mañá cedo co Tolín, e espetoulle sin pensalo ¿oye Tolín, tu no habrás visto a mi gata por ahí?, Tolín virando un pouco a cara mirou pra ela cro rabelo dos ollos pequeniños que tiña, e dixo lle, ¡oiga señora, desde cando eu ando á xaneira!.

Outra ves, certo labrego rico contratou a tres xornaleiros pra cavar unha parcela de barra, entre eles estaba Tolín, como era costume daquela, os xornaleiros levaban pra leira comida = pro xantar, e o dono daballes o viño, (que xa levaron con sigo) chegaron a barra e como iban solos, sentaronse a fumar un piti llo, escomenzaron a parolar un pouco entre eles e dempois dun=

atifio un deles dixo, ¡oides! ¿e por que non votamos un goto?, =
 como non lle pareceo mal a ningún, así o fexeron, e vaso vai, e=
 conto ven, cando se deron conta era a hora do xantar, e puxeron-
 se a facelo, como era vran e quentaba o sole acordaron votar-
 se a dormir un pouco e facelo traballo dempois, pero cando des-
 pertaron xa anoitecía, í entó decidiron irse; chegaron á casa do
 dono, e este preguntoulles si acabaran, eles dixeron que sí, ¿e=
 as esparas quedaron limpras? ¡si! responderon, ¿quedaría todo ==
 ben? si señor, quedou todo ben; pagoulles e foronse; pro vale ei
 quí, o outro día a señor foi ver a barra, e topouse que estaba =
 sin cavar; saleo doente a buscalos, e ó primeiro que atopou foi=
 a Tolín, pillouno po la coliga e zarandeando verroulle, ¡oes tí!
 ¡vos pensades que eu son tanto ou que me vades a tomar de coña!,
 Tolín respondeulle ¿pero que lle pasa? ¿que me pasa? papadelo vi
 ño, cobradelos cartos, e a barra sin cavar, respondeulle Tolín,=
 ¿sin cavar? ¡sin cavar! acavo de vir dalí agora mesmo, e está co
 mo estaba; pois daquela, descavouse, xa que nos cavar cavamola.

E MOITAS MAIS.

OBXETIVOS URGENTES

Despois dunha xuntanza que a nosa directiva tuvo no local social co alcalde Sr. Martínez Guerra, na que se tratou das necesidades que máis apremian á barriada, ou seña as máis urxentes, e polas que a nosa primeira autoridade mostrou gran interés, parece ser que os primeiros obxetivos a realizar serán: o amañado da Corredoira (rua da Porqueiriza), a entrada do camiño de Obre xunto á eirexa, e o amañado da Eira Vella.

Según o falado, o axuntamento poñerá maquinaria e material, e tan pronto coma o tempo o permita, poñeranse mans á obra. ===

E posibel que estas milloras se fagan realidade nun prazo == corto. (esperemos que así seña).

Referente á derradeira, o pasado domingo día 11, algúns membros da nosa Xunta Directiva, estiveron facendo un estudo pra ver o xeito de como repartir millor a Eira Vella, tratando de deixar sitio pra varado dos botes, aparcamento pra os coches, paso pra os vecinos, unha valla diante da casa dos Lousadas, e sitio pra que os nenos teñan un coto pechado pra poder xogar sin peligro; desto fixo un plano-esbozo- Manolo García, o de decoracions "Mandeo", pra presentarlle ao aparexador municipal no seo día.

Cando estas obras escomencen, rogamoslles aos veciños pres-ten a súa colaboura e axuda.

GRACIAS.

"cirolinas"

Eu, que nunca falo galego,
hoxe, quero adaprendelo,
vou mandar ó "CIROLINAS",
catro cousas pra os nenos.

¿Quen te bautizou "CIROLINAS"?,
coido que non fose o crego.

Non entendo o teu xeito,
mais góstame seas voceiro,
dun barrio cheo de nenos,
nenos, de catro anos, e mais vellos.

Nas tuas verbas inscitas,
tes que pidir moitas cousas:
O parque na "Eira Vella",
pra que a xente se xunte,
co galo de ter a os nenos,
a súa man e contentos.

Tes que pidir, bos camiños,
pra todo o noso rueiro,
tes que pidir moitas cousas,
pide e sigue pidindo, meu neno,
que eu tamen pidiria:
Non ter tantos anos,
e volver a se-lo.

A.M.

EIRA VELLA

¿EIRA "NOVA"?

O ABÓ CIRÓLAS

SEREDES
FOCOS DE LUZ

QUE ALUMEARAN
ESTE CHÁN...

¡NON FALARÁ DE
CARAÑA!

ESTRELAS...
ESTRELIÑAS...

Andrés